

ЗВЕРНЕННЯ

КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СПІЛКИ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ «КОАЛІЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙ «ЗУПИНИМО ТУБЕРКУЛЬОЗ РАЗОМ» ДО ФТИЗІАТРИЧНОЇ ГРОМАДСЬКОСТІ УКРАЇНИ

ШАНОВНІ ФТИЗІАТРИ УКРАЇНИ!

Глибоко поважаючи Вашу невтомну боротьбу із епідемією туберкульозу в Україні, яку ви проводите у надзвичайно складних умовах, звертаємося до Вас із проблемою, яка викликає у нас, представників неурядових організацій, певне занепокоєння. Всупереч низькому рівню заробітної плати, практично на голому ентузіазмі, у напіврозвалених будівлях, за допомогою вкрай застарілого обладнання та в умовах хронічного дефіциту самого необхідного Ви намагаєтеся чесно виконувати свій лікарський обов'язок.

Загальновідомий факт, що протитуберкульозні установи найгірше обладнані серед всіх медичних закладів України, а фінансування заходів, спрямованих на протидію захворюванню на туберкульоз з державного та місцевих бюджетів, є вкрай недостатнім. Туберкульоз – це соціально небезпечна хвороба і успішне вирішення її проблем лише на 15–20% залежить від медичної складової, а в решті – від рівня соціально-економічного розвитку країни, від рівня життя та соціальної захищеності її населення, від загальної та санітарної культури громадян тощо. Наукові дослідження встановлюють прямий взаємозв'язок між цими факторами та рівнем захворюваності і смертності від туберкульозу. Останніми роками ми спостерігаємо в економічній сфері виключно негативні тенденції, які призводять до погіршення рівня життя українських громадян. Загальновідомим є факт, що саме соціально-економічні проблеми є потужним джерелом поширення туберкульозної інфекції.

За таких обставин наше громадське об'єднання висловлює стурбованість тією обставиною, що на фоні економічних проблем, що загострилися в Україні у зв'язку із світовою економічною кризою, останнім часом з'явилася інформація про те, що в країні протягом 2007–2009 років відбулася стабілізація епідемічної ситуації, суттєво зменшився рівень захворюваності і смертності від туберкульозу.

Водночас практики і науковці свідчать на користь того, що в Україні має місце неефективна організація лікування хворих, яка включає в себе, в першу чергу, хронічне недофінансування протитуберкульозних закладів, пізню діагностику, відсутність стовідсоткового контролю за прийомом ліків, відсутність санітарно-освітньої роботи з пацієнтами, низький відсоток негативації мокротиння після інтенсивної фази лікування, високу поширеність ВІЛ та ТБ/ВІЛ інфекції, поширеність тяжких випадків у зв'язку із пізнім виявленням, відсутність стимулу до лікування у пацієнтів, що призводить до значного відсотку перерваного лікування тощо.

Тривалий час в країні відсутній достовірний облік показників захворюваності, поширеності та ефективності лікування туберкульозу, тривалий час не створений Реєстр хворих на туберкульоз, що унеможлиблює чітке визначення їх загальної кількості та ефективний контроль за епідемією. Це, в свою чергу, унеможлиблює ефективне стратегічне планування заходів, направлених на протидію епідемії туберкульозу. За таких обставин різке покращення епідемічної ситуації виглядає, м'яко кажучи, недостатньо обґрунтованим і не підкріпленим необхідними досягненнями в сфері економіки, соціальних відносин, реформуванні охорони здоров'я. Таким чином, за умов відсутності комплексної системи профілактики туберкульозу, стабільної диспансеризації населення, недостатнього забезпечення лікувальної мережі спеціалістами відповідного фаху та кваліфікації, низького рівня забезпечення протитуберкульозних установ і лікарень загального профілю діагностичним обладнанням, суттєвого скорочення бюджетних асигнувань тощо, зменшення рівня захворюваності на туберкульоз лише протягом одного року на 7% виглядає досить сумнівним.

Ми завжди радо вітаємо всі успіхи, досягнуті нашою державою, а отже і всіма нами, у протидії захворюванню на туберкульоз. Є лише два застереження: ці успіхи мають ґрунтуватися на адекватних заходах, а звіти про них – відповідати реальним показникам.

Державне стратегічне планування боротьби з епідемією туберкульозу та його фінансування повинні здійснюватися відповідно до реальних, а не занижених показників.

Враховуючи зазначене, вважаємо своїм громадянським обов'язком довести нашу оціночну думку до фтизіатричної громадськості із тим, щоб розгорнути публічну дискусію з питань, які знайшли своє відображення у матеріалі, який ми надаємо до цього Звернення.

Координаційна рад Коаліції організацій «Зупинимо туберкульоз разом»